

PRILOGA 3

OBRATOVALNI MONITORING

1. Metode merjenja
  - 1.1 Določanje koncentracij snovi, ki onesnažujejo zrak in vodo, se izvede z meritvijo reprezentativnega vzorca.
  - 1.2 Vzorčenje in analiza vseh onesnaževal v zraku, skupaj z dioksini in furani, se izvedeta v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogoje za njegovo izvajanje, za vsa onesnaževala v vodi, skupaj z dioksini in furani, pa v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda.
  - 1.3 Povprečne vrednosti v vzorčevalnem obdobju in povprečne vrednosti občasnih meritev za HF, HCl in SO₂ se določijo na način, kot je določen v okoljevarstvenem dovoljenju v skladu s sedmo alinejo prvega odstavka 6. člena te uredbe.
  - 1.4 Pri dnevni mejni vrednosti emisij vrednosti 95 % intervala zaupanja enega rezultata meritve ne presegajo naslednjih odstotkov mejnih vrednosti emisij.

Celotni prah	30 %
TOC	30 %
HCl	40 %
HF	40 %
SO ₂	20 %
NO ₂	20 %
CO	10 %

- 1.5 Polurne in 10-minutne povprečne vrednosti se določijo v času dejanskega obratovanja (razen v času zagona in ustavitve, če se odpadki ne sežigajo) na podlagi izmerjenih vrednosti, potem ko se odštejejo vrednosti intervala zaupanja iz točke 1.4 tega dela priloge. Dnevne povprečne vrednosti se določijo na podlagi teh validiranih povprečnih vrednosti.
2. Meritve v zvezi z onesnaževali zraka
  - 2.1 Opravljajo se naslednje meritve v zvezi z onesnaževali zraka:
    - a) trajne meritve naslednjih snovi: NO_x (pod pogojem, da so mejne vrednosti določene), celotni prah, HCl, HF, SO₂, TOC in CO;
    - b) trajne meritve naslednjih procesnih parametrov: temperatura blizu notranje stene ali na drugi reprezentativni točki sežigalne komore, koncentracija kisika, tlak, temperatura odpadnega plina in volumski delež vodnih hlapov v odpadnem plinu;
    - c) meritev težkih kovin ter dioksinov in furanov vsaj vsakih šest mesecev, pri čemer se mora v prvih 12 mesecih obratovanja opraviti vsaj ena meritev na tri mesece.
  - 2.2 Najnižjo temperaturo odpadnih plinov in vsebnost kisika v odpadnih plinih je treba preveriti vsaj enkrat ob začetku obratovanja sežigalnice odpadkov ali naprave za sosežig odpadkov in v najbolj neugodnih pogojih obratovanja, ki se lahko pričakujejo. Pri tem se z meritvijo določi tudi trajanje prisotnosti najnižje temperature odpadnih plinov (t.j. zadrževalni čas).
  - 2.3 Ne glede na 2.1 a) točko tega dela priloge se trajne meritve HF lahko opustijo, če je v obdelavo vključena faza odstranjevanja HCl, ki zagotavlja, da se mejna vrednost emisije HCl ne presega. V tem primeru je treba emisije HF meriti redno, kot je določeno v točki 2.1 c) tega dela priloge.

- 2.4 Ne glede na točko 2.1 b) tega dela priloge trajne meritve volumskega deleža vodnih hlapov niso potrebne, če je reprezentativni vzorec odpadnega plina pred analizo emisij posušen.
- 2.5 Rezultati meritev se normirajo na deleže kisika, kot so določeni v 1. delu priloge 1 te uredbe ali pa se izračunajo v skladu z 2. delom priloge 1 te uredbe pri čemer se koncentracija emisije pri predpisanem deležu kisika določi v skladu s predpisom, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

Kadar se v sežigalnici ali napravi za sosežig, v kateri sežiga ali sosežiga nevarne odpadke, emisije onesnaževal zmanjšajo s čiščenjem odpadnih plinov, se normiranje na delež, predvideno v prejšnjem odstavku, opravi le, če delež kisika, izmerjen v istem obdobju kot za zadevno onesnaževalo, presega predpisan delež kisika.

3. Meritve v zvezi z onesnaževali vode

- 3.1 Kadar se odpadne vode, nastale pri čiščenju odpadnih plinov, čistijo na kraju samem ali v čistilni napravi, ki je izven sežigalnice ali naprave za sosežig, skupaj z odpadno vodo iz drugih naprav, upravljavec zagotovi meritve:
  - a) po izpustu odpadne vode iz procesa čiščenja odpadnega plina pred njenim vstopom v skupno čistilno napravo;
  - b) na vsakem izpustu odpadne vode, ki ni izpust iz prejšnje podtočke a), pred vstopom v skupno čistilno napravo;
  - c) na končnem izpustu odpadne vode iz sežigalnice ali naprave za sosežig po njenem čiščenju.